

[Justitsministeren.]

Repræsentant Elith Jensen, der var Annonceagent ved det af Forenede Danske Motorejere, Direktør Kyhl, udgivne Blad „Motor“, blev afskediget i 1921 fra denne Stilling og ekskluderet af Foreningen. Aaret efter Afskedigelsen fremsatte han et Provisionskrav, som Foreningen nægtede at anerkende, og formentlig som Følge deraf begyndte han derefter paa en Forfølgelse af Direktør Kyhl med grove Injurier i Bladartikler, Pjece, aabne Breve og offentlige Foredrag. Paa en Generalforsamling i F. D. M. i 1929 fremsatte Direktør Kyhl nogle Oplysninger om Elith Jensen, som blev gengivet i Bladet „Motor“, og som medførte et Injurisøgsmaal mod Kyhl og „Motor“s Redaktør. Søgsmålet resulterede i, at nogle af de stærkeste Udtryk som „sindssyg“, „Højhedsvanvid“, „efterlyst i Politietferretninger“ m. m. blev mortificerede ved Byretsdom af Januar 1930, men der blev ikke ikendt Straf og Erstatning.

Den 30. Januar 1929 anlagde Kyhl Injurisøgsmaal mod Elith Jensen i Anledning af Udtalelser i Bladartikler, i en Pjece og paa et offentlig Møde, ved hvilke Kyhl var blevet sigtet for Bedrageri, for saa vidt angik forskellige Transaktioner inden for „Forenede Danske Motorejere“, „Forenede danske Motorejeres Forsikringsafdeling“, og „Forenede Tidsskrifters Forlag“, i hvilke Aktieselskaber Kyhl var Bestyrelsesmedlem. Denne Sag gik lige til Højesteret, og ved Højesterets Dom af 8. Oktober 1930, der, dog med nogen Nedsættelse af Bøden, stadfæstede Østre Landsrets Dom, blev Elith Jensen idømt en Bøde paa 1 000 Kr., og Fornærmelserne mortificeredes. Dette ligger altsaa saa langt tilbage som i 1930.

Forinden havde, i Oktober 1929, Elith Jensen indgivet en Anmeldelse imod Overretssagfører Hans Madsen for falsk Vidneforklaring under den førstnævnte ved Byretten afgjorte Injurisag imod Kyhl. Sagen vedrørte Overretssagførerens Forklaring om en efter hans Direktiver af Elith Jensen udfærdiget Erklæring af Marts 1925, i hvilken Elith Jensen — i den Hensigt at opnaa økonomiske Fordele hos F. D. M. — tilbagekaldte sine Beskyldninger mod Kyhl. Han opnaaede imidlertid intet, og da han genoptog sin Forfølgning af Kyhl, gjorde denne Pressen bekendt med den Erklæring fra Elith Jensen, hvorefter han i den foregaaende Sag havde tilbagekaldt sine Beskyldninger. Anmeldelsen mod Hans Madsen blev afvist af samtlige Myndigheder, senest af Justitsministeriet i Juli 1931.

Efter Højesteretsdommen indgav Elith Jensen saa Anmeldelse mod Kyhl for Bedrageri, idet han begærede en Undersøgelse i Anledning af, at der af F. D. M. uden Vederlag var ydet de to nævnte Aktieselskaber store økonomiske Fordele, hvilket skulde være gennemført ved Kyhls svigagtige Fortielser over for Generalforsamlingen, og hvorved Kyhl som Aktionær og Bestyrelsesmedlem havde erholdt større Indtægter som Udbytte, Gage, Tantième m. v. Da Elith Jensen, der ikke var Aktionær i de nævnte Selskaber eller Bestyrelsesmedlem, ikke personlig ansaa sig for bedraget, og da Sigtelserne allerede havde været fremsat i den foregaaende Højesteretssag, blev Anmeldelsen afvist af samtlige Myndigheder, senest af Justitsministeriet i September 1931.

Inden denne Afgørelse havde Elith Jensen besværet sig til Justitsministeriet over, at Myndighederne nægtede ham Afskrift af Politidirektørens Erklæring over Sagen af 31. Oktober 1930. Justitsministeriet tiltraadte denne Nægtelse i Skrivelse af Juli 1931.

Den 17. September 1931 fremkom en fornyet Begæring fra Elith Jensen om Undersøgelse mod Kyhl for Bedrageri, idet Elith Jensen nu, modsat tidligere, paastod, at han selv var blevet bedraget.

Der blev i den Anledning foretaget en Del Afhøringer af Anmelderen, fremskaffet Generalforsamlingsudskrifter og lignende Materiale samt nogle Revisionsberetninger fra Revisor Axel Rasmussen, hvilke sidste indeholdt nogen Kritik af Regnskaberne i de omhandlede Selskaber. Til Støtte for sin Anmeldelse formaaede Elith Jensen under urigtige Anbringender nogle Medlemmer af F. D. M. til at underskrive Anmeldelsen, men ved Afhøring frafaldt de paagældende deres Underskrift. Politidirektøren, Statsadvokaten og Rigsadvokaten fandt ikke det nu oplyste tilstrækkeligt til at begrunde nogen Undersøgelse imod Kyhl, hvilket Justitsministeriet tiltraadte i Skrivelse af September 1932.

Elith Jensen anmeldte derefter Kyhl for falsk Anmeldelse mod Elith Jensen for Pengeafpresning. Anmeldelsen blev afvist af Rigsadvokaten i Januar 1933. Derefter rejste han en ny Bedragerisigtelse imod Kyhl, der blev afvist af Justitsministeriet den 24. Januar 1933.

Elith Jensen fremsatte derefter i September 1933 fornyede Sigtelser imod Kyhl og Revisor Blond for Bedrageri og for Kyhls Vedkommende tillige for falsk Forklaring. Sigtelserne blev afvist i Justitsministeriets Skrivelser af Oktober og December 1933.